

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2012, declarat de inculpatul

*Josan Ion Grigore, născut la
21 ianuarie 1980 în r-nul Grigoriopol, s. Hîrtop,
locuitor al mun. Chișinău, or. Vadul lui Vodă 94/1,
cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

*Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 03 noiembrie 2011 -27 februarie 2012,
în instanța de apel: 24 aprilie – 11 septembrie 2012,
în instanța de recurs: 27 noiembrie 2014 - 04 februarie 2015;*

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 27 februarie 2012, Josan Ion a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), 90 Cod penal, la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 4 ani.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 01 februarie 2011, aproximativ ora 20.00, inculpatul Josan I., fiind în stare de ebrietate, aflîndu-se pe str. Ștefan cel Mare din or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, împreună cu o altă persoană, în mod deschis a sustras de la Rotari I. telefonul mobil, estimat la 640 lei și bani în sumă de 500 lei, cauzîndu-i o daună în valoare de 1140 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a declarat că mai întîi partea vătămată, fiind în stare de ebrietate, a sărit la bătaie asupra lui și asupra lui M. Cuțu. El l-a lovit de două ori cu pumnul în față și pătimitul a căzut. Intenția de a sustrage de la acesta telefonul și banii i-a venit după ce pătimitul a fost bătut, cînd se afla deja jos, căzîndu-i telefonul mobil.

Instanța a statuat că acuzatorul nu a prezentat probe concludente în a combate

aceste afirmații ale inculpatului.

Partea vătămată a declarat că nu poate explica în ce circumstanțe și împrejurări a fost bătut de inculpat, iar din declarațiile inculpatului urmează că intenția de a sustrage bunurile a apărut după ce a văzut telefonul mobil căzut jos de la pătimitul care deja fusese bătut. Alte probe instanței nu au fost prezentate.

La fel, nu au fost confirmate prin probe circumstanțele din învinuirea inculpatului, că ar fi comis infracțiunea în urma înțelegerii prealabile cu M. Cuțu și că părții vătămate i-au fost cauzate daune în proporții considerabile.

Astfel, instanța a recalificat acțiunile inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.

Instanța a indicat că acțiunile inculpatului privind cauzarea leziunilor corporale ușoare părții vătămate, urmau a fi calificate de organul de urmărire penală separat de acțiunile privind sustragerea deschisă a bunurilor ei, deoarece nu erau legate de intenția inculpatului de a sustrage deschis bunurile părții vătămate.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat potrivit învinuirii formulate, adică în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că argumentele instanței privind recalificarea acțiunilor inculpatului sunt eronate, deoarece vinovăția lui în comiterea tâlhăriei a fost integral dovedită prin probele prezentate, care nu au fost apreciate de instanță la justă valoare.

Instanța a ignorat, fără temeii, declarațiile părții vătămate de la faza urmăririi penale, că a fost atacat de inculpat și Cuțu M., care i-au aplicat multiple lovituri, după ce i-au sustras banii și telefonul mobil.

Declarațiile inițiale ale părții vătămate sunt corecte, acestea fiind făcute îndată după comiterea faptei, furnizând mai multă informație obiectivă.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2012, sentința a fost casată, cauza rejudecată și pronunțată o nouă hotărâre.

Josan Ion a fost condamnat în baza art.188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, deducându-se durata arestului preventiv de la 31 octombrie 2011 până la 27 februarie 2012.

Instanța de apel a reținut că inculpatul, fiind legal citat pentru ședințele din 22 mai și 12 iunie 2012, nu s-a prezentat și a fost supus aducerii silite pentru 26 iunie 2012. Dar, din informația prezentată de procuror, nu a fost posibil de stabilit locul aflării lui și, prin încheierea din aceeași dată, inculpatul a fost anunțat în căutare, cauza fiind judecată în lipsa acestuia, cu participarea avocatului din oficiu.

Vinovăția inculpatului este dovedită prin probele examinate în ședința de judecată și prezentate de procuror, cum ar fi procesele - verbale de cercetare la fața locului, de verificare a declarațiilor la fața locului cu participarea lui Josan I. și Cuțu M., procesele - verbale de confruntare din 27.04.2011 și 19.04.2011, descifrările convorbirilor telefonice, procesul verbal de examinare a descifrărilor telefonice din 13.04.2011, ordonanța și procesul verbal de ridicare din 06.04.2011, procesul verbal de examinare din 12.04.2011, raportul de expertiză medico-legală nr.619/D din 25.03.2011.

Instanța de fond a motivat că cauzarea de leziuni corporale părții vătămate nu a

avut ca scop sustragerea bunurilor ei.

Însă, la faza urmăririi penale, partea vătămată a declarat că a fost atacată de Josan I. și Cuțu M., care i-au aplicat multiple lovituri, după ce i-au sustras banii și telefonul mobil.

Aceste declarații sunt corecte, fiind făcute imediat după comiterea faptei, furnizând mai multă informație obiectivă.

Deci, probele administrate dovedesc pe deplin vina inculpatului și acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art.188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, ca tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de cauzare de leziuni corporale ușoare, cu o dereglare a sănătății de scurtă durată – fractura oaselor nazale.

5. Inculpatul a fost reținut la 09 iunie 2014, consemnând în recipisele din 02 și 16 iulie 2014 că a primit copia de pe decizia instanței de apel, inclusiv tradusă în limba rusă (*f.d. 130, 133, 134, 139*).

În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel a devenit irevocabilă, prin neatacarea ei cu recurs ordinar, în termenul prevăzut la art. 422 Cod de procedură penală.

6. La 07 noiembrie 2014, condamnatul a declarat *recurs în anulare*, în care solicită casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că cu decizia instanței de apel a luat cunoștință, contra semnăturii, la 02.07.2014, dar a fost în imposibilitatea de a o ataca cu recurs ordinar din motivul agravării sănătății și lipsei asistenței juridice.

Totodată, a invocat că instanța de apel a ignorat prevederile art. 413 Cod de procedură penală, limitându-se doar la probele din dosar și cele menționate în apelului procurorului, fără a înlătura divergențele dintre depozițiile date la urmărirea penală de către partea vătămată.

Nu au fost apreciate temeinic declarațiile lui, că intenția de a sustrage bunurile părții vătămate i-a apărut doar după ce a văzut telefonul mobil căzut jos, după ce partea vătămată fusese deja bătută.

Instanța de apel eronat a apreciat raportul de expertiză medico-legală nr.619/D din 25.03.2011, că la partea vătămată s-a constatat fractura oaselor nazale, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată, calificându-se ca vătămare corporale ușoară, ceea ce este în contrariu cu argumentul procurorului, că părții vătămate i-a fost aplicată o violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei.

La fel, au fost ignorate prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal, fără a fi determinat dacă dauna cauzată părții vătămate este una considerabilă.

În drept, recursul este fondat pe art. 452 și 453 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Însă, potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, condamnatul poate

declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, dar doar după epuizarea căilor ordinare de atac.

Sub acest aspect se reține că decizia instanței de apel nu a fost atacată cu recurs ordinar, ceea ce echivalează cu neutilizarea căii respective, ordinare, de atac (*pct. 4-6 din decizie*).

Rezultă, că pe caz nu au fost epuizate căile ordinare de atac, adică că recursul nominalizat este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, dat fiind că recursul în anulare este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1), (2), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Josan Ion Grigore, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2012, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 18 februarie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

04 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2012, declarat de inculpatul

*Josan Ion Grigore, născut la
21 ianuarie 1980 în r-nul Grigoriopol, s. Hîrtop,
locuitor al mun. Chișinău, or. Vadul lui Vodă 94/1,
cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

În conformitate cu art. 456 alin. (1), (2), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Josan Ion Grigore, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2012, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 11 februarie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco